

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/5/2015
Identifikačné číslo spisu:	9511100082
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9511100082.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na verejnom zasadnutí konanom 15. decembra 2015 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému Ing. I. X. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods.1, ods. 3 Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 13. januára 2015, sp. zn. PK-2T/19/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e v odsudzujúcej časti (body 1/-3/).

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v zrušenej časti v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 13. januára 2015, sp. zn. PK-2T/19/2012, bol obžalovaný Ing. I. X. uznaný vinným v bodoch 1/ až 3/ z pokračovacieho trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej už len „Tr. zák.“), a to na tom skutkovom základe, že

1/ ako zamestnanec Q., v pracovnej pozícii „Relationship manažér OS“ v spojitosti s uzatvorením Zmluvy o úvere č. 720/AUOC/05 a jej Dodatkom č. 1 z 30. novembra 2005 medzi Q., ako veriteľom a podnikateľkou M. P. - EKOnaP Dolný Hričov ako dlžníkom (ďalej len „zmluva o úvere“), v presne nezistenej dobe v mesiacoch august - september 2005 v zasadačke obchodného centra Q., si vypýtal od M. P. províziu vo výške 10% zo sumy 15 000 000 slovenských korún (v prepočte 497 908,78 Eur) za to, že pre túto podnikateľku, ktorá nespĺňala podmienky na poskytnutie úveru, vybaví v Q., úver v

uvedenej výške; následne po uzatvorení zmluvy o úvere a po poukázaní úverových prostriedkov na účet s názvom M. P. - EKOnaP dňa 2. decembra 2005 v zasadačke obchodného centra Q. prevzal od M. P. finančnú hotovosť vo výške 1 500 000 slovenských korún (v prepočte 49 790,87 Eur),

2/ ako zamestnanec Q., v pracovnej pozícii „Relationship manažér OS“ v spojitosti s uzatvorením Zmluvy o úvere č. 439/AUOC/05 a jej Dodatkom č. 1 z 18. júla 2005 medzi Q., ako veriteľom a obchodnou spoločnosťou SEDY, s.r.o., Bratislava, zastúpenou konateľom P. Q. ako dlžníkom, na úverový rámec 5 000 000 slovenských korún, a v spojitosti s uzatvorením Zmluvy o úvere č. 585/AUOC/05 z 23. septembra 2005 medzi Q., ako veriteľom a obchodnou spoločnosťou MYRBA, spol. s.r.o., Bratislava - Podunajské Biskupice, zastúpenou konateľom P. Q. ako dlžníkom, na úverový rámec 10 000 000 slovenských korún (ďalej len „zmluvy o úvere“), v presne nezistenej dobe v mesiacoch máj až jún 2005 v zasadačke obchodného centra Q. slovne naznačil Jozefovi Samekovi, že očakáva 10% zo sumy 15 000 000 slovenských korún (v prepočte 497 908,78 Eur) za to, že pre obchodné spoločnosti SEDY, s.r.o., Bratislava a MYRBA, spol. s.r.o., Bratislava - Podunajské Biskupice, ktoré nespĺňali podmienky na poskytnutie úveru, vybaví v Q., úver v uvedených výškach úverových rámcov; následne po uzatvorení zmlúv o úvere a po poukázaní úverových prostriedkov na účet s názvom uvedených obchodných spoločností, dňa 19. júla 2005 v reštaurácii Appetit na ulici Dunajskej v Bratislave prevzal od P. Q. finančnú hotovosť v sume 500 000 slovenských korún (v prepočte 16 596,96 Eur) a v presne nezistený deň v prvej polovici mesiaca október 2005 vo vestibule obchodného centra Q. prevzal od Jozefa Sameka finančnú hotovosť vo výške 1 000 000 slovenských korún (v prepočte 33 193,92 Eur),

3/ ako zamestnanec Q., v pracovnej pozícii „Relationship manažér OS“, v spojitosti so žiadosťou podnikateľky M. P. - EKOnaP Dolný Hričov o zmenu účelu financovania z úveru poskytnutého na základe Zmluvy o úvere č. 720/AUOC/05 a jej Dodatku č. 1 z 30. novembra 2005 medzi Q., ako veriteľom a podnikateľkou M. P. - EKOnaP Dolný Hričov ako dlžníkom, dňa 21. decembra 2005 na presne nezistenom mieste v Bratislave si vypýtal od M. P. 263 000 slovenských korún (v prepočte 8 730 Eur) za vybavenie zmeny účelu financovania z poskytnutého úveru vo výške 3 000 000 slovenských korún (v prepočte 99 581,75 Eur) z celkovo poskytnutého úveru 15 000 000 slovenských korún (v prepočte 497 908,78 Eur), pritom dal M. P. lístok, na ktorom bolo napísané číslo jeho účtu vedeného v Q., na ktorý toho istého dňa M. poukázala sumu 263 000 slovenských korún (v prepočte 8 730 Eur).

Za to bol odsúdený podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do prvej nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 160a ods. 1 Tr. zák., za použitia § 53 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený peňažný trest vo výške 132 775,67 Eur (4 000 000 slovenských korún) s tým, že pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu mu bol podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený tiež i trest zákazu činnosti spojenej s poskytovaním finančných služieb na dobu 9 rokov.

Naproti tomu bol obžalovaný Ing. I. X. vyššie citovaným rozsudkom podľa § 285 písm. a/ Tr. por. (nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný) oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej už len „ÚŠP GP SR“) z 19. júna 2012, sp. zn. VII/2 Gv 177/08-117, pre skutok uvedený v bode 4/ obžaloby, právne posúdený ako čiastkový útok pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorý mal spáchať tým, že

v presne nezistený deň mesiaca december roku 2005, ako zamestnanec pôsobiaci v Q., na pozícii account manager a realtionship manager, v kancelárskych priestoroch športovej haly v Dunajskej Strede si vypýtal od T. J., konateľa spoločnosti COMETA ISTRIANA, s.r.o., Športová 22, Dunajská Streda,

najskôr sumu 135 000 € (4 067 010 Sk), ktorú neskôr znížil na 35 000 € (1 054 410 Sk) za to, že pre túto spoločnosť vybaví v Q., úver vo výške 20 000 000 Sk (663 878,37 €), na ktorého poskytnutie nespĺňala podmienky tak, že navrhol T. J., aby za neho uhradil uvedenú sumu ako potrebný povinný poplatok za vybavené miesto honorárneho konzula Kazachstanu v Slovenskej republike, ktorú platbu T. J. uskutočnil za Ing. I. X. prevodom na účet Kazašského veľvyslanectva v Budapešti po tom, ako obdržal na účte spoločnosti úver zo Q., a keď k presadeniu Ing. I. X. za honorárneho konzula nedošlo, tak na prelome mesiacov jún - júl roka 2006 v priestoroch Q., si znova vypýtal od T. J. finančnú hotovosť 35 000 € (1 054 410 Sk) za to, že pre túto spoločnosť vybavil v Q., úver vo výške 20 000 000 Sk (663 878,37 €), na ktorého poskytnutie nespĺňala podmienky.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie tak obžalovaný Ing. I. X. (proti výroku o vine a treste, ako aj proti konaniu napadnutému rozsudku predchádzajúcemu) ako i prokurátor ÚŠP GP SR (proti všetkým jeho výrokom, a to v neprospech obžalovaného), ktoré následne aj bližšie písomne zdôvodnili.

Obžalovaný v odôvodnení podaného odvolania upozornil v prvom rade na tú skutočnosť, že dňa 10. februára 2015 bol jeho obhajcovi doručený sprievodný list od osoby označovanej sa za svedka P. Q., ručne spísaný a vlastnoručne podpísaný ako i čestné prehlásenie P. Q., nar. XX. F. XXXX, trvale bytom V. s notársky overeným podpisom. Predmetom listu od P. Q. je pritom sprostredkovanie informácie jeho obhajcovi, že menovaný dňa 13. januára 2015 telefonoval na špecializovaný trestný súd (bez uvedenia bližších informácií o čase telefonátu, telefónneho čísla alebo osoby, s ktorou hovoril) s tým, že v uvedenom telefonáte uviedol, že v predmetnej trestnej veci chce uviesť pravdivé svedectvo. V čestnom prehlásení následne P. Q. uvádza, že sa rozhodol uviesť pravdivé svedectvo v danej veci, doposiaľ nerozprával pravdu a nezákonne ho obvinil. Bez uvedenia bližších skutkových okolností doslovne uvádza „Pravda, že som mu úplatok nikdy neposkytol a ani sme sa o úplatkoch nikdy nerozprávali. Svojim podpisom potvrdzujem, že som klamal.“

Obžalovaný ďalej poukázal na to, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, ak jeho obhajcovi uložil, aby v dôsledku zrušenia rozsudku z 27. júna 2013, sp. zn. PK-2T/19/2012, a vrátenia veci za účelom o.i. odstránenia rozporov vo svedeckých tvrdeniach práve on vykonal výsluchy svedkov P. Q. a M. P. a odstraňoval vzniknuté rozpory v ich tvrdeniach. Takýto postup súdu nerešpektoval skutočnosť, že výsluch daných svedkov navrhol prokurátor ÚŠP GP SR a že práve on nesie zodpovednosť za jednoznačnosť a vierohodnosť týchto dôkazných prostriedkov. Nebol v súlade so základnými zásadami Trestného poriadku a hrubo porušil jeho právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Prvostupňový súd pochybil potom podľa názoru obžalovaného rovnako tak v tom smere, ak v rozpore s ust. § 2 ods. 4, ods. 10, ods. 12, § 119 ods. 2, § 168 ods. 1 Tr. por. ako i v rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v uznesení, sp. zn. 6 To 9/2013, neprihliadal na výpovede svedkov, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní po začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. a boli jeho obhajcom prečítané postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní, konkrétne výpovede svedkov P. Q. a M. P. zo dňa 25. septembra 2008. Zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného 15. decembra 2014 pritom vyplýva, že ani jeden z menovaných svedkov nevedel vysvetliť rozporné tvrdenia vo svojich výpovediach.

V súvislosti so svedkyňou P. považuje za dôležitú najmä tú okolnosť, že táto vo svojej výpovedi z 25. septembra 2008 neuvádzala, že by si mal od nej vypýtať 10% províziu za sprostredkovanie, alebo vybavenie úveru. K tomu zároveň podotkol, že súd prvého stupňa vôbec neuviedol, ktorá zo svedeckých výpovedí M. P. bez odstránenia rozporov a pri zachovaní súdom vyslovenej prezumpcie pravdivosti svedka je tá pravdivá. Zásada in dubio pro reo pritom absolútne chráni obžalovaného, a to až do tej miery, že pokiaľ rozpory pretrvávajú aj po vyčerpaní všetkých prostriedkov na ich odstránenie musia byť vyložené v prospech obžalovaného a nie v jeho neprospech. Súd si nemôže svojvoľne vybrať, ktorému z dvoch protichodných tvrdení jedného svedka chce veriť. To isté potom platí aj pri protichodných tvrdeniach dvoch alebo viacerých svedkov navzájom.

Pokiaľ súd prvého stupňa na str. 42 uzavrel, že ani z výpovede svedka mjr. Mgr. F. J. nevyplývala taká skutočnosť, že by na svedka P. Q. bol v prípravnom konaní vyvíjaný nátlak alebo iným spôsobom získavaná jeho výpoveď, tu obžalovaný považoval za nutné poukázať na právnu vetu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1TdoV 16/2011, podľa ktorej výsluch vyšetrovateľa ako svedka v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu alebo priebehu ním vykonaných procesných úkonov nemá povahu právne relevantného procesného úkonu, a preto sa nesmie nachádzať v trestnom spise. Postavenie orgánov činných v trestnom konaní v konkrétnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka v nej, pretože o tom, akým spôsobom prebiehal úkon trestného konania a aký je jeho obsah svedčí zápisnica o úkone, pričom ak by vypočúvané osoby potvrdili nezákonnosť svojho postupu, došlo by z ich strany k naplneniu formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák. Ak ide potom konkrétne o výpoveď svedka P. Q. zo dňa 6. mája 2009, k tejto obžalovaný o.i. poznamenal, že vyznieva minimálne zvláštne, keď svedok so zlou pamäťou (tak ako to uvádza súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku) v rámci vysvetľovania nezrovnalostí z predchádzajúcej výpovede vo svojej neskoršej výpovedi odvolával na konkrétne číslo strany výpovede zo dňa 14. apríla 2009.

Záverom obžalovaný navrhol, aby najvyšší súd na základe vyššie uvedeného - pre podstatné chyby konania, pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, pre nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ako aj pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov - po doplnení dokazovania výsluchom svedka P. Q. (v rámci verejného zasadnutia podľa § 326 ods. 5, § 295 ods. 2 a § 131 a nasl. Tr. por.) a po preskúmaní veci v rozsahu podľa § 317 Tr. por. napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/ Tr. por. v celom rozsahu zrušil (na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu upresnil, že napadnutý rozsudok žiada zrušiť len v jeho odsudzujúcej časti) a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. aby sám rozhodol rozsudkom o jeho oslobodení spod obžaloby v celom rozsahu podľa § 285 písm. a/ Tr. por., alternatívne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. aby vrátil vec prvostupňovému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

Ako prílohy k podanému odvolaniu obžalovaný doložil 1/ kópiu listu od adresáta P. Q. z 5. februára 2015 (doručený 10. februára 2015); 2/ kópiu čestného prehlásenia P. Q. z 16. januára 2015 (doručené 10. februára 2015); 3/ kópiu úhrnného dodacieho listu poštových zásielok z 10. februára 2015; 4/ návrh na výsluch svedka P. Q. podľa § 326 ods. 5, § 131 a nasl. Tr. por.

Podľa názoru prokurátora ÚŠP GP SR špecializovaný trestný súd správne a úplne zistil skutkový stav veci vo vzťahu ku skutkom 1/-3/ obžaloby, ale pochybil v tom, že neuznal obžalovaného Ing. I. X. vinným aj zo skutku pod bodom 4/ obžaloby, na základe čoho dospel k nesprávnym právnym záverom (ohľadne právnej kvalifikácie) a na základe toho uložil obžalovanému rôzne druhy trestov.

Poukázal na to, že svedok T. J. v prípravnom konaní (zápisnica z 15. apríla 2009) za prítomnosti obhajcu obžalovaného dvakrát potvrdil, že mu Ing. X. navrhol, že ak mu vybaví úver, tak on mu zaplatí za honorárneho konzula. Zaplatenie 35 000 € bolo tak prelomom rozhodnutia obžalovaného X., že ten úver vybaví a navýši. Keď potom k presadeniu osoby obžalovaného na miesto honorárneho konzula nedošlo, obžalovaný žiadal, aby mu svedok tých 35 000 € dal ako odmenu za vybavenie úveru. Okrem toho vyššie menovaný svedok zhodné skutočnosti uviedol aj v rámci svojho výsluchu dňa 7. októbra 2008, teda ešte v čase, keď bolo vedené trestné stíhanie tzv. „vo veci“. Na hlavných pojednávaniach dňa 13. decembra 2012 a dňa 15. decembra 2014 už svedok J. poprel obsah svojej výpovede z prípravného konania a uviedol, že by klamal, ak by povedal, že pán X. od neho žiadal za vybavenie úveru peniaze.

Z vyššie uvedeného je podľa prokurátora zrejmé, že svedok T. J. na hlavných pojednávaniach účelovo zmenil svoju výpoveď. Túto zmenu nevedel žiadnym hodnoverným spôsobom vysvetliť. Účelovosť zmeny výpovede tohto svedka vyplýva aj zo skutočnosti, že svedok v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní veľmi podrobne, s istotou a presne popísal všetky podstatné okolnosti týkajúce sa vybavovania úveru, jednotlivých stretnutí, ciest do Budapešti a pod., avšak v časti týkajúcej sa samotného úplatku sa výrazne odchyľil od svojich tvrdení v prípravnom konaní. Okolnosť, že svedok T.

J. o výške „provízie“, teda o úplatku pre obžalovaného za vybavenie úveru vedel, vyplýva aj z výpovede svedkyne M. P. z hlavného pojednávania (dňa 13. decembra 2012 a dňa 15. decembra 2014), kde svedkyňa uviedla, že pán Q. J. povedal, že provízia za prislúchnutý úver je 10%, pričom J. bol zaskočený, ale nakoniec si to rozmyslela a o úver požiadal.

Prokurátor má vzhľadom k vyššie uvedenému za to, že výpoveď svedka J. na hlavných pojednávaniach mal súd vyhodnotiť ako nevierohodnú, mal vychádzať z jeho svedeckých výpovedí z prípravného konania a aj na základe ďalších dôkazov (výpovede svedkov M. P. a P. Q., listinných dôkazov) mal následne uznať obžalovaného vinným aj zo skutku 4/ obžaloby. Následkom toho mal potom prvostupňový súd konanie obžalovaného právne posúdiť v zmysle obžaloby ako pokračovací obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Tr. por. a na základe toho uložiť trest/tresty.

Z dôvodov skôr ozrejmenej preto prokurátor záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a aby v súlade s § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade podaných odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadať len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k takému záveru, že odvolanie obžalovaného Ing. I. X. bolo - na rozdiel od odvolania prokurátora ÚŠP GP SR - podané dôvodne.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

b/ pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, c/ ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 321 ods. 3 Tr. por. ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami, alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

K oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy a tieto správne vyhodnotil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie.

Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa stal skutok a tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, pričom existuje spoľahlivý, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená, čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.

Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“.

Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil výpoveď svedka T. J., ktorá spolu s ďalšími vykonanými dôkazmi vzťahujúcimi sa k tomuto skutku, jednoznačne bez pochybností nepreukazuje naplnenie všetkých zákonných znakov žalovaného trestného činu a nebolo dokázané, že tento skutok sa stal.

Odvolací súd sa stotožnil s takýmto záverom súdu prvého stupňa, a preto v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (str. 47 - 49), s ktorými sa stotožnil.

Pokiaľ sa týka odsudzujúcej časti napadnutého rozsudku, je potrebné uviesť, že obžalovaný, v rámci podaného odvolania, predložil čestné prehlásenie svedka P. Q. (overený podpis notárom), v ktorom svedok uviedol, že pred súdom nehovoril pravdu, keď tvrdil, že poskytol obžalovanému úplatok a nezákonne ho tak obvinil. Pravdou je, úplatok mu nikdy neposkytol a ani o úplatku nikdy nerozprávali.

Ide, nepochybne o veľmi závažnú novú skutočnosť, ktorá vyšla najavo až po hlavnom pojednávaní, má vplyv na konečné rozhodnutie súdu. Bude preto potrebné na hlavnom pojednávaní opätovne vypočuť svedka Raisza na všetky okolnosti a súvislosti s jeho písomným vyjadrením ako aj jeho predchádzajúcimi výpoveďami. V konečnom dôsledku posúdiť a vyhodnotiť vierohodnosť tohto svedka.

V prípade, že v dôsledku jeho výpovede vznikne potreba vykonať ďalšie dôkazy potrebné na objasnenie a zistenie skutkového stavu, bude nutné, aby súd prvého stupňa tieto vykonal. Následne ich vyhodnotil samostatne, ako aj v súhrne s už vykonanými dôkazmi.

So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.